

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

po rozpoznaniu w sprawie Z. T.
skazanego z art. 207 § 1 k.k.
na posiedzeniu w dniu 24 września 2024 r.
kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie
z dnia 5 kwietnia 2024 r., sygn. akt II Ka 37/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kole
z dnia 3 listopada 2023 r., sygn. akt II K 349/22,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. kasację obrońcy skazanego pozostawić bez rozpoznania;
2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kole z dnia 3 listopada 2023 r., sygn. akt II K 349/22, Z. T. został uznany za winnego popełnienia występku z art. 207 § 1 k.k. i na tej podstawie, przy zastosowaniu art. 37 a k.k. i art. 4 § 1 k.k., wymierzono mu karę 200 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone przez obrońcę oskarżonego w całości.

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2024 r., sygn. akt II Ka 37/24, Sąd Okręgowy w Koninie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację na korzyść skazanego wywiódł jego obrońca podnosząc zarzut:

„I. rażącą obrazę przepisów postępowania, tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. poprzez zaniechanie rzetelnego wyjaśnienia w uzasadnieniu wyroku motywów, jakimi kierował się Sąd Odwoławczy utrzymując w mocy zaskarżony apelacją wyrok Sądu I Instancji;

II. naruszeniu przepisów art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 §2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. polegające na przeprowadzeniu {nierzetelnej kontroli odwoławczej i zaaprobowaniu dokonanej przez Sąd I instancji oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz niepełne, wybiórcze i ogólnikowe rozważenie zarzutów sformułowanych w apelacji, a dotyczących:

- 1. dowolnej oceny dowodów osobowych, a mianowicie z zeznań świadków M.T., E. M. jak również zmiany zeznań świadka W. T.;*
- 2. przyjęcia, znęcenia się psychicznego, w okresie inkryminowanego zdarzenia, nad M. T. i W. T. a ponadto, w pełni zaaprobowania przez Sąd II instancji oceny materiału dowodowego w zakresie stosowania przemocy psychicznej w stosunku do pokrzywdzonych, w postaci używania wulgarnych słów, stosowania gróźb, chociaż opis czynów wypełnia znamiona innych czynów, co wynikało z błędności wnioskowania,*
- 3. braku ustosunkowania się w uzasadnieniu wyroku Sądu meriti do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, że oskarżony znęcał się psychicznie nad pokrzywdzonymi.”*

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o „*uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i wyroku wydanego przez sąd I instancji oraz przekazanie sprawy sądowi II instancji do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym*”.

W odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego, Prokurator Rejonowy w Kole wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację obrońcy skazanego jako niedopuszczalną z mocy ustawy należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę, dla dopuszczalności kasacji wniesionej przez strony konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z okoliczności wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). W tym postępowaniu wobec Z. T. zapadł wyrok skazujący wyłącznie na karę grzywny. Respektując więc wskazane powyżej ograniczenia obrońca mógł wnieść kasację tylko w sytuacji dostrzeżenia zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k. Takiego charakteru nie ma jednak żaden z zarzutów podniesionych w kasacji, co powinno skutkować odmową jej przyjęcia. Skoro jednak wadliwie nadano bieg takiej kasacji, to należało orzec o pozostawieniu jej bez rozpoznania wobec jej niedopuszczalności.

Sąd Najwyższy zwolnił skazanego od kosztów postępowania kasacyjnego, skoro przyczyną ich powstania była rażąco błędna decyzja Przewodniczącego II Wydziału Sądu Okręgowego w Koninie (k. 514) o przyjęciu kasacji i nadaniu jej dalszego biegu.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[ał]